

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited: määruse (EÜ) nr 40/94 ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna taotletav kaubamärgil on minimaalselt nõutav eristusvõime.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994 L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

15. augustil 2008 esitatud hagi — Melli Bank versus nõukogu

(Kohtuasi T-332/08)

(2008/C 247/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Melli Bank plc (London, Ühendkuningriik) (esindajad: R. Gordon, QC, barrister M. Hoskins ja solicitor T. Din)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- Tühistada nõukogu otsuse 2008/475/EÜ, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, lisa B. osa punkt 4 Melli Bank plc.-d puudutavas osas.
- Kui Euroopa Kohus leiab, et määruse 423/2007/EÜ artikli 7 lõige 2 on täitmiseks kohustuslik, siis tunnistada nõukogu määruse 423/2007/EÜ, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, artikli 7 lõike 2 punkt d mittekohalduvaks.
- Mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas palub hageja tühistada osaliselt nõukogu 23. juuni 2008. aasta otsus 2008/475/EÜ ⁽¹⁾, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 423/2007 (mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid) artikli 7 lõiget 2, ja täpsemalt osa, kus hageja on nimetatud füüsiliste ja juriidiliste isikute, üksuste ja asutuste loetelus, kelle rahalised ja majanduslikud vahendid arestitakse vastavalt määruse tingimustele. Hageja vaidlustas sama otsuse kohtuasjas T-246/08: Melli Bank vs. nõukogu ⁽²⁾.

Oma nõude põhjendamiseks käesolevas asjas väidab hageja, et nõukogu on rikkunud põhjendamiskohustust, kuna ta ei esitanud ühtegi konkreetset ja täpset põhjust hageja kandmise kohta sellesse loetellu. Hageja väidab, et ta on loetelus mitte seepärast, et ta ise on Iraani tuumaprojektidele kaasa aidanud, vaid ainult seetõttu, et ta on sellise emaattevõtja tütarettevõtja, keda usutakse olla nimetatud tegevusega seotud.

Veel leiab hageja, et kui määruse (EÜ) nr 423/2007 ⁽³⁾ artikli 7 lõike 2 punkti d tuleb tõlgendada nii, et see paneb nõukogule kohustuse kanda loetellu iga tütarettevõtja, kelles on osalus või keda kontrollib emaattevõtja, kes ise on kantud füüsiliste ja juriidiliste isikute, üksuste ja asutuste loetellu, kelle rahalised ja majanduslikud vahendid arestitakse, siis tuleb see säte tunnistada mittekohalduvaks, kuna see on vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega.

Hageja hinnangul on tütarettevõtjate kohustuslik loetellu kandmine määruse eesmärkide saavutamiseks tarbetu ja kohatu, kuna emaattevõtja loetellu kandmine keelab Euroopa Liidus asuval tütarettevõtjal kuulutada emaattevõtja juhiste, millega otseselt või kaudselt üritatakse eirata emaattevõtja sellesse loetellu kandmise mõjusid.

Viimaseks märgib hageja, et nimetatud nõukogu määruse artikli 7 lõike 2 punkti d tuleks tõlgendada nii, et nõukogul on kaalutlusõigus, kas teatud emaattevõtja tütarettevõtja loetellu kanda või mitte, mitte nii, et nõukogul on kohustus seda alati teha.

⁽¹⁾ ELT 2008 L 163, lk 29.

⁽²⁾ ELT 2008 C 197, lk 34.

⁽³⁾ Nõukogu 19. aprilli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 423/2007, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2007 L 103, lk 1).

Esimese Astme Kohtu 14. juuli 2008. aasta määrus — Hôtel Cipriani versus komisjon

(Kohtuasi T-254/00 R)

(2008/C 247/46)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Esimese Astme Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

Esimese Astme Kohtu 10. juuli 2008. aasta määrus — Cornwell versus komisjon

(Kohtuasi T-102/04) ⁽¹⁾

(2008/C 247/47)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Seitsmenda koja esimehe määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 106, 30.4.2004.